

Sygn. akt III C 2133/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	Michał Barczyk

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G.

przeciwko J. P.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz

Sekurytyzacyjny w G. na rzecz pozwanej J. P. kwotę 60 zł (sześćdziesięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III C 2133/13

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu uproszczonym

W dniu 30 stycznia 2013 r. powód E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej J. P. na swą rzecz kwoty 332,81 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 31 stycznia 2013 r. oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona pozwem wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną z (...) (...) S.A. umowy z dnia 19 grudnia 1999 r. o świadczenie usług, według której spółka ta zobowiązała się do dostarczenia dostępu do telewizji, a pozwana do uiszczenia opłat abonamentowych, kosztów i uregulowania ulg w przypadku niewywiązania się z zapisów umowy. Wartość zadłużenia z tytułu opłat abonamentowych wraz z odsetkami ustawowymi obliczonymi do dnia wytoczenia powództwa i opłatami naliczonymi zgodnie z umową wyniosła 332,81 zł, w tym 32,81 zł to suma odsetek, a 300 zł – opłat obliczonych zgodnie z umową. W dniu 30 listopada 2012 r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu wobec pozwanej wierzytelności na rzecz powoda.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zaprzeczyła, by powodowi przysługiwało wobec niej jakiegokolwiek roszczenie, zarzuciła, że brak było podstaw do naliczenia kar umownych, bowiem spełniła wszelkie świadczenia wynikające z umowy zawartej z (...) (...) S.A., podniosła także, że powódce nie przysługuje legitymacja procesowa czynna, z uwagi na brak zawiadomienia jej o cesji wierzytelności, a nadto, że roszczenie nie zostało udowodnione.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty powód podtrzymał swe roszczenia, podnosząc, iż pozwana w terminie 30 dni od rozwiązania umowy nie zwróciła jego poprzednikowi prawnemu karty, co spowodowało obciążenie jej karą umowną w wysokości 300 zł, zgodnie z art. 4 § 2 pkt 7 regulaminu umowy.

W piśmie procesowym z dnia 18 grudnia 2013 r. pozwana zarzuciła, że powód nie wykazał daty początkowej naliczania odsetek ustawowych, nie dołączył dokumentu potwierdzającego istnienie jego roszczenia.

Pismem procesowym z dnia 20 marca 2014 r. powód podtrzymał swe stanowisko procesowe.

Na rozprawie w dniu 25 czerwca 2014 r. pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa jako niewykazanego i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu.

W piśmie procesowym z dnia 2 lipca 2014 r. pełnomocnik pozwanej wskazał, że pozwana dokonała zwrotu sprzętu dnia 2 grudnia 2011 r., zatem brak było podstaw do naliczenia kary umownej.

W toku dalszego postępowania strony nie modyfikowały swych stanowisk procesowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 grudnia 1999 r. pomiędzy (...) (...) Spółką Akcyjną w W. i pozwaną J. P. została zawarta umowa o abonament na 12 miesięcy. W umowie zastrzeżono, że w braku pisemnego wypowiedzenia złożonego przez którąkolwiek ze stron najpóźniej na 1 miesiąc kalendarzowy przed upływem pierwszego i każdego następnego okresu umowy, umowa ulegać będzie automatycznemu przedłużeniu na kolejny okres umowy, odpowiadający długością ostatniemu okresowi umowy. Integralną część umowy stanowił Regulamin umowy o abonament, zwany dalej Regulaminem.

W art. 1 Regulaminu sprzęt to terminal z wyposażeniem (karta, przewody, pilot) udostępniony abonentowi na zasadach określonych w umowie i Regulaminie.

Zgodnie z art. 4 § 2 pkt 7 Regulaminu umowy o abonament, pozwana zobowiązana była do zwrotu sprzętu autoryzowanemu dystrybutorowi w terminie jednego miesiąca od daty wygaśnięcia/ rozwiązania umowy. W przypadku opóźnienia w wykonaniu powyższego obowiązku, pozwana zobowiązana była uiścić na rzecz operatora (...) karą umowną w wysokości 300 zł. Zapłata tej kary nie zwalniała z obowiązku zwrotu sprzętu.

Dowody:

- umowa o abonament k. 39
- deklaracja odbioru sprzętu k. 40
- Regulamin umowy o abonament k. 50-54

W piśmie datowanym na 19 września 2011 r., a złożonym (...) w dniu 28 września 2011 r., pozwana wypowiedziała umowę o abonament, skutkiem czego umowa uległa rozwiązaniu z upływem 16 grudnia 2011 r.

W piśmie datowanym na 16 września 2011 r. (...) wskazał, że umowa o abonament uległa rozwiązaniu 31 sierpnia 2011 r. i wezwał pozwaną do zwrotu dekodera z kartą, pilotem i przewodami w ciągu 30 dni od tej daty.

W dniu 11 października 2011 r. (...) wystawił pozwanej notę obciążeniową na kwotę 300 zł z tytułu kary umownej za niedotrzymanie terminu zwrotu sprzętu. Jednocześnie sporządził wezwanie do zapłaty tej kwoty oraz zwrotu sprzętu.

Pozwana zwróciła sprzęt autoryzowanemu dystrybutorowi (...)w dniu 2 grudnia 2011 r.

Dowody:

- oświadczenie pozwanej k. 101
- pismo z dnia 16.09.2011 r. k. 102-103
- nota obciążeniowa k. 104
- wezwanie z dnia 11.10.2011 r. k. 105
- formularz zwrotu sprzętu k. 130 v.

W dniu 30 listopada 2012 r. pomiędzy (...) (...) S.A. a powodem E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny w G. została zawarta umowa, mocą której przeniesiono na powoda m.in. wierzytelność wobec pozwanej w kwocie 332,81 zł.

W dniu 8 stycznia 2013 r. (...)sporządził adresowane do pozwanej zawiadomienie o przelewie na rzecz powoda wierzytelności w kwocie 332,81 zł.

Dowody:

- umowa szczegółowa k. 43-45
- zawiadomienie k. 41
- wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda k. 46

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania pozwu należało wiązać z art. 483 § 1 kc, zgodnie z którym można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna), powód dochodził bowiem – jak wynika z treści jego pism procesowych i noty obciążeniowej – zapłaty kwoty 300 zł, a także skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie, w oparciu o art. 4 § 2 pkt 7 Regulaminu umowy o abonament. Zgodnie z tym postanowieniem pozwana zobowiązana była do zwrotu sprzętu autoryzowanemu dystrybutorowi w terminie jednego miesiąca od daty wygaśnięcia/ rozwiązania umowy. W przypadku opóźnienia w wykonaniu powyższego obowiązku, pozwana zobowiązana była uiścić na rzecz operatora (...) karę umowną w wysokości 300 zł.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że pozwana zawarła z poprzednikiem prawnym powoda – (...) (...) S.A. w dniu 16 grudnia 1999 r. umowę o abonament, a także, że umowa ta uległa rozwiązaniu, jak również, że pozwana zwróciła sprzęt w dniu 2 grudnia 2011 r. – na tę okoliczność przedstawiła stosowny formularz zwrotu sprzętu. Strony toczyły spór co do tego czy pozwana uchybiła terminowi zwrotu sprzętu i by ten spór rozstrzygnąć należało ustalić kiedy umowa z dnia 16 grudnia 1999 r. uległa rozwiązaniu, od tego dnia bowiem biegł określony w art. 4 § 2 pkt 7 Regulaminu miesięczny termin na dokonanie tej czynności.

Powód wskazywał w toku postępowania, a także w piśmie skierowanym do pozwanej w dniu 16 września 2011 r., że umowa uległa rozwiązaniu 31 sierpnia 2011 r. Nie przedstawił jednak żadnego dowodu pozwalającego na ustalenie

w wyniku jakich zdarzeń prawnych skutek ten miał nastąpić. Pozwana natomiast przedłożyła Sądowi skierowane do poprzednika prawnego powoda pismo datowane na dzień 19 września 2011 r., a złożone – jak wynika z zamieszczonego na nim datownika – w dniu 28 września 2011 r., w którym oświadczyła, że wypowiedza umowę z dnia 16 grudnia 1999 r. Pismo to nie mogło wywołać skutku w postaci rozwiązania umowy z datą wsteczną, podaną przez powoda. Nie dotarło ono również do wiadomości (...) już w dniu sporządzenia przez ten podmiot pisma z dnia 16 września 2011 r.

Wprawdzie w art. 6 § 1 Regulaminu wskazano, że umowę zawartą na okres minimalny, w przypadku braku zawiadomienia operatora, że abonent nie zamierza kontynuować umowy, uważa się za zawartą na czas nieokreślony, a w takim wypadku – zgodnie z § 2 tego artykułu – każda ze stron może taką umowę wypowiedzieć za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, jednakże jednocześnie w § 4 zastrzeżono, że opisane wyżej zasady, dotyczące czasu obowiązywania umowy, jej przedłużenia i wypowiedzania mogą być odmiennie uregulowane przy zawieraniu umowy na warunkach promocyjnych. W umowie zaś zawartej przez pozwaną wskazano jednoznacznie, że w braku pisemnego wypowiedzenia złożonego przez którąkolwiek ze stron najpóźniej na 1 miesiąc kalendarzowy przed upływem pierwszego i każdego następnego okresu umowy, umowa ulegać będzie automatycznemu przedłużeniu na kolejny okres umowy, odpowiadający długością ostatniemu okresowi umowy, co oznacza, że umowa ta nie ulegała – w braku oświadczenia pozwanej, że nie zamierza kontynuować umowy – przekształceniu w umowę na czas nieokreślony, lecz przedłużeniu na kolejne 12 miesięcy. Pismo zatem pozwanej złożone 28 września 2011 r. uznać należało za zawiadomienie operatora, że nie zamierza kontynuować umowy na kolejny okres, co wywołało skutek w postaci rozwiązania umowy z upływem okresu kolejnych 12 miesięcy, na który uległa ona przedłużeniu, a zatem z upływem 16 grudnia 2011 r.

Skoro pozwana zwróciła sprzęt 2 grudnia 2011 r., brak było podstaw do obciążenia jej karą umowną.

Zgodnie z art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, zaś zgodnie z § 2 tego przepisu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Skoro nie istniała wierzytelność (...) wobec pozwanej o zapłatę kwoty 300 zł, to nie mogła ona następnie zostać skutecznie przelana na powoda. Przyjmując, że powód żądał kwoty 32,81 zł z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie ww. kary umownej (nie wykazał, by naliczył je od innych należności), uznać należało, iż również w tej części roszczenie powoda nie istniało.

Z tych przyczyn powództwo podlegało oddaleniu, bez potrzeby odnoszenia się do innych zarzutów pozwanej. O tym orzeczono w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w punkcie II wyroku znalazło oparcie w art. 98 § 1 i 3 kpc. Na koszty postępowania poniesione przez pozwanąłożyło się wynagrodzenie jej pełnomocnika procesowego w kwocie 60 zł, ustalone w oparciu o § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461).